

ham, om jeg saa maa sige, optage 3 Møder til at diskutere denne Sag igennem.

Formanden: Jeg anmoder ærede Medlemmer om ikke yderligere at diskutere, hvorledes Forhandlingen er foregaaet indenfor Udvalget.

Birch: Jeg skal selvfølgelig efterkomme den højtærede Formands Ønske og om, hvad der er foregaaet i Udvalget, blot ganske henholde mig til, hvad jeg allerede har sagt — det er selvfølgelig rigtigt —, og dertil føje, at Opfattelsen af, hvad der er en passende Udvalgsbehandling, selvfølgelig maa være højst forskellig. Jeg kan saa godt tænke mig, at det ærede Medlem fra Saksjøbing (Rørdam), naar Talen er om en Aktielov, har en anden Opfattelse end jeg, men det forekommer mig dog, at han er for summarisk i sine Betragtninger, naar han i al Almindelighed mener, at eet Diskussionsmøde maa være tilstrækkeligt til Diskussion om et foreliggende Lovforslag, og at 3 Møder skulde være rigeligt. Der maa dog være en lille Smule Forskel paa, om man møder med Forslag som f. Eks. dem, som Regeringen saa ofte har været nødt til at fremkomme med, under Krigssituationen, og som til Dels fremsættes og vedtages paa Regeringens Ansvar, og saa et saadant Lovforslag som det, der foreligger i Dag, om hvilket der, som jeg saa mange Gange har paavist, foreligger 2 Kommissionsbetænkninger og 4 forskellige Affattelser, før dette Ting har faaet Sagen til Behandling. Under saadanne Omstændigheder er der Anledning til en langt grundigere Behandling end den, man underkaster Ting som dem, hvorom jeg før talte.

Ivar Berendsen: Nu da denne Sag, der begyndte med at have meget store Dimensioner, efterhaanden er blevet reduceret til mere menneskelige Maal, kan maaske Øjeblikket være kommet til at gøre det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) opmærksom paa, at hele hans Stilling beror paa en Misforstaaelse. Drøftelser af den Art, som det ærede Medlem kræver, foregaaer i et Udvalg naturligt, naar Ændringsforslagene er stillede. Da motiverer Ændringsforslagsstilleren sine Ændringsforslag, og de, der ikke ønsker at gaa ind paa dem, siger, hvorfor de ikke vil gaa ind paa dem, og saa tager man en Afstemning. Det er det, der er Drøftelsen af Lovforslaget, saaledes som det ærede Medlem forstaaer det. Men ikke et eneste

af den Art Ændringsforslag er paa noget Tidspunkt af Udvalgsarbejdet blevet stillet af det ærede Medlem. Hvis altsaa de Ting, som det ærede Medlem klager over, at Udvalget ikke har taget op, burde have været tagne op, saa er det det ærede Medlems og udelukkende hans Fejl, at de ikke er blevet taget op.

Birch: I Anledning af det ærede Medlems Bemærkning om, at denne Forhandling nu var reduceret fra meget store Dimensioner til mere menneskelige Maal, maa jeg sige, at det forekommer mig, at denne Forhandling stadig foregaaer i just den Maalestok, som den bør bygge paa. Det er en Sag, hvis Betydning ikke maa underkendes. De Forhold, om hvilke Lovforslaget drejer sig, er af største Betydning ikke blot for Aktieselskaber, men for hele Samfundet, og derfor bør de i Virkeligheden tages alvorligt. Den Uoverensstemmelse, der er imellem den højtærede Formand for Udvalget og mig, bunder maaske i Forskelligheden i den Grad, i hvilken vi har Selvtillid. Jeg forstaaer, at den ærede Formand har følt sig fuldt kompetent til uden videre Diskussion med sagkyndige at tage Stilling til ethvert af de Spørgsmaal, som har været rejste under denne Sags Forhandling. Jeg erkender straks, at en saadan Tillid nærer jeg ikke til mig selv. Det, Mindretallet fra først til sidst har ønsket, er en grundig Drøftelse af saadanne Spørgsmaal, som jeg nævnedes før, dels med den højtærede Handelsminister, der, det er jeg overbevist om, loyalt vilde forklare os, hvorledes de forskellige Spørgsmaal kunde ses fra to Sider, saaledes som det ogsaa er sket indenfor Kommissionerne, og dels med specielt sagkyndige, saasom Formændene for de Kommissioner, der har været nedsatte. Noget saadant er ønsket fra vor Side, vi har ikke som den ærede Udvalgsformand ønsket uden videre at gøre Sagerne færdige, efter at vi havde snakket indbyrdes om disse.

Ivar Berendsen: Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) tager fejl, hvis han tror, at jeg har tiltænkt mig selv tilstrækkelig Sagkundskab til paa egen Haand at tage Stilling til denne Sag uden at spørge sagkyndige. Jeg har spurgt mig for, selvfølgelig, jeg har forhandlet med dem, jeg mente havde Forstand paa de enkelte Spørgsmaal, om hvilke jeg ikke vidste, hvilken Stilling det var den ønskeligste at tage. Men jeg har bare ikke gjort det